

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Stratulat Galina,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, de către avocatul Gavriliuc Ion în numele inculpatului și de către succesorul părții vătămate, Ionița Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Cînev Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 21.02.2017 – 15.05.2018;*
- 2. instanța de apel: 23.06.2018 – 24.02.2020;*
- 3. instanța de recurs: 22.06.2020 – 11.11.2020.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 15 mai 2018, Cînev Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform prevederilor art. art. 227 alin. (2) pct. 1) și art. 229 Cod de procedură penală s-a încasat de la Cînev Victor în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. xxxxx din 20.09.2016 în sumă totală de 751 (șapte sute cincizeci și unu) lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții civile Ionița Iurie către partea civilmente responsabilă Cînev Victor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 66976 lei și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei.

S-a încasat de la partea civilmente responsabilă Cînev Victor în beneficiul succesorului părții civile Ioniță Iurie cu titlu de prejudiciu material suma de 66976 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 30 000 lei, în total s-a încasat suma de 96976 (nouăzeci și șase mii nouă sute șaptezeci și șase) lei.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Cînev Victor la data de 26.06.2016 în jurul orelor 14:00-15:00 fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în ograda gospodăriei sale situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. xx, a inițiat o ceartă cu cet. Ioniță Mihail, numindu-l cu cuvinte necenzurate, pe parcursul căreia dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și având scopul provocării unei vătămări a integrității corporale sau a sănătății cet. Ioniță Mihail, l-a lovit cu pumnul în față, în urma căreia a căzut jos pe spate în ogradă, apoi ieșind în stradă l-a lovit din nou pe cet. Ioniță Mihail cu pumnul în față, în urma căreia ultimul a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel, cauzându-i cet. Ioniță Mihail, leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractură liniară a osului occipital, contuzie frontală, edem cerebral, care are legătură cauzală cu decesul și se califică ca vătămare corporală GRAVĂ, în urma căreia cet. Ioniță Mihail a decedat la data de 29.07.2016 la Spitalul Clinic Municipal „Sfânta Treime”, din municipiul Chișinău.

Acțiunile lui Cînev Victor de către acuzator au fost calificate conform art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, după indicii vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care au provocat decesul victimei.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în ordinea procedurii generale.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Ruslan Dobrioglo în numele inculpatului, care a solicitat casarea integrală a sentinței din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cînev Victor să fie achitat din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a menționat că propunând instanței de a face o analiză profundă a învinuirii aduse lui Cînev Victor, organul de urmărire penală în ordonanța sa de punere sub învinuire fără a ține cont de prevederile art. 281 alin. (1) CPP și fără indicarea mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, îl învinuiește pe Cînev Victor în aceia că el intenționat i-ar fi cauzat lui Ioniță Mihail leziuni corporale grave soldate cu decesul victimei.

De către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe ce ar dovedi vinovăția lui Cînev Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal deoarece, nu este clar care este cauza decesului lui Ioniță Mihai a decedat el în urma acțiunilor lui Cînev Victor sau a căzut de sine stătător din cauza stării sale de ebrietate provocându-și leziuni corporale. Careva probe în acest sens în cadrul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești nu au fost acumulate. Nici medicul legist în concluzia sa nu exclude posibilitatea provenienței leziunilor corporale la Ioniță Mihai la cădere. Acțiunile lui Cînev Victor nu au fost îndreptate la provocarea lui Ioniță Mihail careva leziuni corporale grave ci doar să-l scoată din ograda gospodăriei sale deoarece el a iscat o ceartă.

Învinuirea adusă lui Cînev Victor în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare, careva probe că el ar fi comis infracțiunea incriminată de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate, posibil în acțiunile d-lui să fi prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 157 CP, dar nici de cum nu de art. 151 CP.

Motivarea instanței precum că inculpatul l-ar fi împins pe Ioniță Mihai spre câine și apoi la lovit cu pumnul în față și astfel și-a confirmat intenția de a-i provoca leziuni corporale părții vătămate sunt criticabile, ori dispoziția art. 151 CP prevede expres că acțiunile celui vinovat sunt îndreptate la cauzarea intenționată a leziunilor corporale grave victimei. Lovindu-l o dată pe partea vătămată, Cînev Victor nu avea careva intenție de a provoca cet. Ioniță Mihai leziuni corporale grave.

3.2. Partea civilă Ionița Iurie, a solicitat casarea sentinței, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în suma de 30 000 lei pe motiv că suma acestuia nu este echivalentă cu gradul suferințelor psihice și fizice suportate de către el în legătură cu decesul fratelui lui, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună încasarea din contul lui Cînev Victor în beneficiul lui Ionița Iurie a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

3.3. Avocatul Ion Gavriiuc în numele inculpatului, a depus cerere de apel suplimentară, prin care a solicitat casarea sentinței vizate, cu emiterea unei sentințe de achitare.

A reținut că dosarul penal în cauză a fost pornit prin ordonanța din 02 august 2016. Până la data specificată, la 28.06.2016, prin proces-verbal se efectuează cercetarea la fața locului - curtea casei cet. Cînev Victor, situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. xx (f.d. 13). Cet. Cînev Victor în acest document procesual indirect este vizat ca persoană bănuită.

În procesul-verbal din 28 iunie 2016 de audiere a cet. Haruța Vasile se indică direct că în rezultatul conflictului avut loc la data de 26.06.2016 între cet. Cînev Victor și cet. Ionița Mihail, în curtea casei lui Cînev Victor, după ce ultimul l-a îmbrâncit pe Ionița

Mihail, acesta a căzut cu capul de beton, aflat lângă poartă. Astfel, în acest act procesual al autorităților naționale direct este indicată o confirmare de existență a unei acuzații în materie penală în privința persoanei concrete - Cînev Victor.

În situația descrisă cet. Cînev Victor era calificat ca „acuzat”, de la momentul apariției față de acesta a suspiciunilor la autoritățile naționale de săvârșire de către ultimul a unei infracțiuni, fapt expres specificat în mai multe Hotărâri CEDO. A menționat că începerea termenului de apreciere a persoanei ca acuzat pe parcursul a ultimelor peste 30 de ani, în Hotărârile înaltei Curți Europene a evoluat pozitiv în favoarea reclamantului. Acuzația în materie penală inițial a fost definită ca „ notificarea oficială, emanată de autoritatea competentă, a reproșului de a fi săvârșit o infracțiune penală”, și care induce ideea unor „repersiuni importante pentru situația celui interesat”, (Hot. CEDO din 27 februarie 1980, Deweerc. Belgiei, paragr.42).

În jurisprudența CEDO nu se operează cu noțiunea de „bănuț”, sau „învinuit”, dar cu cea de „acuzat”. În cauza Coeme et autres c. Belgiei, (nr. 32548/96,33209/96 și 33210/96) din 22 iunie 2000, Curtea reamintește că în cauzele penale termenul „timp rezonabil”, al art. 6 paragr. (1) începe de la momentul în care o persoană este „acuzată”, care poate fi o dată anterioară sesizării instanței de judecată, inclusiv cea a arestării, acuzației, deschiderii anchetei preliminare sau percheziției la domiciliul reclamantului. În opinia Curții, perioada care trebuie luată în considerație a început la 28 august 1991, când a fost efectuată o cercetare la domiciliul domnului Hermanus și la birourile acestuia (paragr. 133)

În Hotărârea de Clerck c. Belgiei (25 septembrie 2007) Curtea notează că perioada care trebuie luată în considerație pentru a aprecia durata procedurii conform exigenței de „termen rezonabil”, impusă de art. 6 paragr. (1), a început la data de 30 noiembrie 1990, cu perchezițiile efectuată la Centru de coordonare al grupului, la centrul Beautlieu și la n.v. Beautlieu wielsbeke.

Cet. Cînev Victor numai la 01 decembrie 2016 a fost recunoscut ca bănuț prin ordonanța organului de urmărire penală și potrivit pct. 3) alin. (1) al art. 63 Cod de procedură penală a dobândit calitatea de bănuț (f.d. 70). La data de 12 ianuarie 2017 cet. Cînev Victor a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (4) art. 151 Cod penal.

Raportat la Hotărârile CEDO susmenționate (pct. 1.7. al actualei cereri de apel), privind faptul aflării lui Cînev Victor în calitate de „acuzat”, din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni specificarea bănuțului unei persoane concrete în document procesual sau data pornirii urmăririi penale), ultimului i-a fost înaintată învinuirea la 12.01.2017 cu

încălcarea termenelor de 3 luni (sau de 6 luni cu acordul Procurorului General ori adjunctilor săi) prevăzute în alin. (1¹) și pct. 3) alin. (2) art. 63 CPP.

Potrivit alin. (1) și (2) art. 26 Constituției - „dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și certăților sale”.

Nefiind recunoscut în calitate de bănuțit, conform prevederilor procesual penale, la momentul apariției la autoritățile naționale a suspiciunilor în săvârșirea unei infracțiuni, cetățeanului Cînev Victor, prin prisma art. 26 Constituției i-au fost încălcate mai multe drepturi procesuale garantate de art. 63, 64 Cod de procedură penală.

La examinarea actualei cauze instanța de apel este impusă de prevederile constituționale și Hotărârile CEDO de a decide ilegalitatea unor măsuri procesuale consecința cărora este încălcarea drepturilor fundamentale ale cet. Cînev Victor. Or, organul de urmărire penală avea obligația de a-l recunoaște în calitate de bănuțit pe cet. Cînev Victor la data de 28 iunie 2016, odată cu prezența suspiciunilor în săvârșirea infracțiunii sau la 02 august 2016, la momentul începerii urmăririi penale. Recunoașterea lui Cînev Victor în calitate de bănuțit peste o perioadă de 4-5 luni de zile este o încălcare flagrantă a drepturilor fundamentale constituționale, fără oferirea dreptului la apărare, ce încalcă direct tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Faptul dat reiese direct din Hotărârile CEDO indicate și altele. Potrivit art. 4 alin. (2) Constituției „dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Din analiza efectuată se constată că la momentul înaintării învinuirii (12.01.2017) procurorul a decăzut din dreptul procesual de a pune pe cet. Cînev Victor sub învinuire, ca consecință este nulitatea acestei învinuirii și ulterioarelor ordonanțe în sensul învinuirii incluse în rechizitoriu. Încălcarea prevederilor legale se referă la calitatea persoanei (ordonanță de învinuit) reprodus în rechizitoriu și documentului procesual de sesizare a instanței (rechizitoriu). Potrivit alin. (2) și (3) art. 251 CPP, nulitatea actului procesual poate fi invocată la orice etapă a procesului de către părți, nulitatea nu se înlătură în nici un mod, se i-a în considerație de către instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cazului.

Prin decizia Curții Constituționale nr. 25 din 29 martie 2018, Curtea Constituțională a recunoscut inadmisibilă sesizarea nr. 20g din 09.02.2018 privind recunoașterea în calitate de bănuțit a persoanei din momentul efectuării percheziției cu 8 luni anticipat înaintării învinuirii. Acest fapt a fost explicat de Curtea Constituțională deoarece, citează

„nu au existat represiuni importante pentru situația celui interesat, întrucât percheziția a fost efectuată în scopul depistării documentelor ce vizau o altă persoană terță” (pct. 29-30 a deciziei CC nr. 25 din 29.03.2018).

În procesul-verbal de audiere a martorului Haruța Vasile din 28.06.2016 se vizează direct cet. Cînev Victor, iar în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 02.08.2016 sunt descrise circumstanțele (locul, timpul) primirii de către partea vătămată a vătămarilor corporale ce au provocat decesul ultimului, respectiv sunt prezente „represiuni importante pentru situația celui interesat”. Astfel se stabilește că bănuit în comiterea infracțiunii Cînev Victor se face din 28.06.2016.

Conform prevederilor alin. (2) art. 313 CPP, ordonanța de punere sub învinuire nu este stipulată ca acțiune procesuală a procurorului pasibilă de a fi atacată la judecătorul de instrucție, potrivit practicii naționale așa ordonanțe nu se atacă în ordinea art. 313 CPP (a se vedea decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 1re-17/08 din 12.02.2008). Potrivit alin. (1) art. 413 CPP „la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță.” În conformitate cu alin. (4) art. 297 CPP cererea de recunoaștere nulă a ordonanței de punere sub învinuire se adresează instanței care examinează cauza, respectiv solicită instanței de apel a recunoaște nulă ordonanța de punere sub învinuire a cet. Cînev Victor din 12 ianuarie 2017 și alte ordonanțe de completare/concretizare a punerii sub învinuire.

Potrivit prevederilor art. 279 pct. 9), alin. (2) art. 285 și alin. (1) art.332 CPP pe acest motiv instanța, prin sentință motivată, urmează să înceteze procesul penal față de Cînev Victor.

Referitor la netemeinicia sentinței din lipsa laturii subiective și obiective a infracțiunii a reținut că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei nu au fost acumulate probe din care rezultă intenția lui Cînev Victor de pricinuire victimei a vătămarilor corporale grave (numărul și localizarea loviturilor, durata pricinuirii acestora, comportamentul prin expresii /acțiuni de până la și după epuizarea conflictului, etc). Prin nimic în sentință nu se motivează intenția față de urmările prejudiciabile primare (vătămarea gravă a integrității corporale) și imprudența față de urmările prejudiciabile secundare (decesul victimei).

În sentință nu sunt indicate acțiunile intenționate concrete care au provocat decesul victimei. Ori, ipotetic de a imagina căderea victimei cu capul de piatră/beton în rezultatul unei lovituri a inculpatului, nu poate fi motivul concluziei de prezență a laturii obiective în acțiunile ultimului.

Sentința nu este motivată, instanța în pct. 10) și 11) a sentinței, nici nu a făcut tentative de a motiva fapta inculpatului, dar își exprimă acordul, concluzionează asupra

corectitudinii procurorului de calificare a infracțiunii și confirmă această calificare. Circumstanțele expuse prin declarațiile martorilor, inclusiv a lui Haruța Vasile, celui ce a fost prezent pe tot parcursul conflictului, altor probe admise de instanță, au fost simplu reproduse în sentință din procesul-verbal al ședințelor de judecată, fără a fi contrapuse, nu au fost supuse unei analize și evaluări.

În pct. 11) al sentinței instanța stabilește că „acțiuni ale inculpatului care au fost cu intenția de ai provoca vătămări corporale lui Ioniță Mihail,, - în așa mod instanța nici nu constată „vătămarea intenționată gravă.....”, după cum prevede calificativul art. 151 Cod penal. Ori, instanța nu constată prezența infracțiunii pe care este condamnat cet. Cînev Victor. Astfel, a considerat că hotărârea instanței pe cauză este una nemotivată.

În rezultat părțile nu au primit răspuns la mai multe întrebări formulate în proces fiind încălcată jurisprudența CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, cererea nr. 36755/06 Curtea a statuat că „rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult o decizie motivată oferă părților posibilitatea de a contesta precum și posibilitatea că decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.” Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrației justiției (c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, paragraph 30, 27.09.2001).

Instanța a respins cererea apărării de solicitare a unui certificat privind starea sănătății martorului decisiv Haruta Vasile (f.d. 121). Existând motive serioase de a presupune că ultimul nu este în stare să conceapă cele petrecute, autoritățile naționale în persoana organului de urmărire penală, au solicitat de trei ori mărturii din partea ultimului (la 28.06.2016, 20.09.2016 și 28.12.2016). Apărarea presupune că în așa fel a existat scopul dobândirii de la ultimul a declarațiilor de învinovățire, în procesul acestor trei audieri ultimul a prezentat declarații contradictorii referitor la circumstanțele conflictului între inculpat și victimă (a se vedea f.d. 15, 36 și 55). În rezultat instanța, potrivit prevederilor art. 24 CPP, având obligația asigurării contradictorialității în procesul penal, a admis încălcarea dreptului „egalității armelor,, prin respingerea cerințelor apărării în interesele inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cînev Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție.

S-a dispus încasarea de la Cînev Victor în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 121D/1603 din 20.09.2016 în sumă totală de 751 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Ioniță Iurie către partea civilmente responsabilă Cînev Victor privind încasarea prejudiciului material și moral.

S-a dispus încasarea de la partea civilmente responsabilă Cînev Victor în beneficiul părții civile Ioniță Iurie cu titlu de prejudiciu material suma de 12874 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15000 lei.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat că, potrivit învinuirii modificate s-a constatat că, *Cînev Victor, aproximativ la data de 26.06.2016, în jurul orelor 14.00-15.00 min., aflîndu-se în ograda gospodăriei sale situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, a inițiat o ceartă cu cet. Ioniță Mihail Xxxxx, născut în anul xxxx, locuitor al or. Xxxxx, numindu-l cu cuvinte necenzurate, pe parcursul căreia dându-și seamă de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și avînd scopul provocării vătămarilor ale integrității corporale sau ale sănătății cet. Ioniță Mihail, l-a lovit cu pumnul în față, în urma căreia acesta a căzut jos pe spate în ogradă, apoi ieșind în stradă Cînev Victor l-a lovit din nou pe cet. Ioniță Mihail cu pumnul în față, în urma căreia ultimul a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel, cauzându-i cet. Ioniță Mihail leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractură liniară a osului occipital, contuzie frontală, edem cerebral care conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 se califică ca vătămare corporală gravă.*

Astfel, potrivit învinuirii modificate, prin acțiunile sale intenționate Cînev Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, adică, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Din aceste considerente instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței contestate cu apel și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

La examinarea apelului, s-a reluat cercetarea judecătorească și în conformitate cu alin. (1) și alin. (2) art. 414 Cod de procedură penală au fost cercetate probele propuse de partea acuzării și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii nr.410 din 06.07.2016; informația nr. 2096 din 28.06.2016 înregistrată în R-2 al IP Cimișlia parvenită prin telefon de la secția de internare a SR Cimișlia, care a comunicat că s- a acordat ajutor medical lui Ioniță Mihail, cu diagnoza comoție cranio-cerebrală și contuzie cerebrală, care a fost agresat de vecinul Cînev Victor la data de 26.06.2016; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2016 efectuat la domiciliul lui Cînev Victor; certificat medical constatator al decesului nr.1603 pe numele lui Ioniță Mihail; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2016 și

planșa fotografică, efectuate în fața gospodăriei lui Cînev Victor; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.09.2016 cu planșa fotografică, efectuat cu participarea martorului Haruța Vasile; raportul de constatare medico-legală nr. 16.03 din 30.07.2016; raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016; acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Ioniță Iurie împotriva lui Cînev Victor privind repararea prejudiciului moral și material, cauzat prin infracțiune; declarațiile succesorului părții vătămate Ioniță Mihail; declarațiile martorilor Pleșca Mihail, Haruța Vasile, Aramă Tatiana, Aramă Pavel.

Instanța de apel în urma cercetării materialelor cauzei și argumentelor apelurilor declarate a ajuns la concluzia că acuzatorul incorect a recalificat acțiunile prejudiciabile ale inculpatului Cînev Victor de la prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal în baza prevederilor art. 151 alin. (1) Cod penal, incriminându-i inculpatului vinovăția de comiterea anume a acestei infracțiuni.

Potrivit dispoziției art. 151 alin. (1) Cod penal, răspunderea poate interveni doar în cazul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Or, analizând probele cauzei, direct și nemijlocit în ședința de judecată a instanței de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia ca fiind demonstrată vinovăția inculpatului Cînev Victor în săvârșirea faptei prejudiciabilă prevăzută de prevederile art. 157 Cod penal, conform indicilor - *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*.

Instanța de apel a reținut lipsa intenției inculpatului de a-i cauza vătămare corporală gravă lui Ioniță Mihail, din materialele cauzei s-a stabilit că urmările prejudiciabile au fost provocate din imprudența și neatenția lui Cînev Victor când la împins și la îmbrâncit pe Ioniță Mihail, iar după acesta și-a pierdut cunoștința, inculpatul a adus din casă apă și a stropit partea vătămată. Suplimentar s-a constatat că nimeni nu a chemat ambulanța din cei care îl înconjurau pe Ioniță Mihail și doar după câteva zile din cauza unui comportament straniu a fost chemată salvarea.

Astfel, s-a constatat cu certitudine că Cînev Victor, aproximativ la data de 26.06.2016, în jurul orelor 14.00-15.00 min., aflându-se în ograda gospodăriei sale situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, a inițiat o ceartă cu cet. Ioniță Mihail, numindu-l cu cuvinte necenzurate, pe parcursul căreia dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor

sale l-a îmbrâncit pe Ioniță Mihail, în urma căreia acesta a căzut jos pe spate în ogradă, apoi ieșind în stradă Cînev Victor l-a îmbrâncit din nou pe cet. Ioniță Mihai, în urma căreia ultimul a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel, cauzându-i din imprudență cet. Ioniță Mihail leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractură liniară a osului occipital, contuzie frontală, edem cerebral care conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 20.09.2016 se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel, apreciind probele administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, la care au avut acces în egală măsură ambele părți, într-un proces contradictoriu și cu respectarea egalității armelor, a considerat că vina inculpatului Cînev Victor de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal este pe deplin probată, deoarece conform Raportului de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016 și Raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 la patrea vătămată Ioniță Mihail nu s-au depistat leziuni corporale pe față.

Deși, inculpatul Cînev Victor nu a recunoscut faptul că ar fi săvârșit infracțiune, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal, reieșind din cumul de probe administrate la materialele dosarului, inclusiv de: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii nr. 410 din 06.07.2016; informația nr. 2096 din 28.06.2016 înregistrată în R-2 al IP Cimișlia parvenită prin telefon de la secția de internare a SR Cimișlia, care a comunicat că s- a acordat ajutor medical Ioniță Mihail cu diagnoza comoție cranio-cerebrală și contuzie cerebrală, care a fost agresat de vecinul Cînev Victor la data de 26.06.2016; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2016 efectuat la domiciliul lui Cînev Victor; certificatul medical constatator al decesului nr. 1603 pe numele lui Ioniță Mihail; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2016 și planșa fotografică, efectuate în fața gospodăriei lui Cînev Victor; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.09.2016 cu planșa fotografică, efectuat cu participarea martorului Haruța Vasile; raportul de constatare medico-legală nr.1603 din 30.07.2016; raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016.

Totodată, vinovăția inculpatului Cînev Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal este confirmată prin raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 26 septembrie 2019, potrivit concluziilor căruia s-a constatat că în documentele medicale prezentate, careva consemnări că cet. IONIȚA Mihail suferea în timpul vieții de maladie cardiovasculară, nu sunt. La investigația medico-legală a cadavrului cet. IONIȚA Mihail au fost depistate modificări patologice a inimii sub forma de coronarocardioscleroză aterosclerotică.

Consemnările medicale, despre valorile hemodinamicii (TAM 40/100 mmHg la data de 21.05.2015 și TAM 80/90 mmHg la data de 28.06.2016), indică la prezența hipertensiunii arteriale, constatată primar la 21.05.2015, adică până la trauma suportată pe data de 26.06.2016 (Cartela medicală a bolnavului de ambulator; Fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 3180IMSP SR Cimișlia).

Luând în considerație volumul existent al leziunilor corporale, acestea au putut fi cauzate în urma unei singure căderi, cu sau fără accelerație din poziție statică a corpului, și ulterioară lovire a capului (regiunea occipitală) de un obiect sau suprafață, cu proprietăți contondent-dure.

Totodată, instanța de apel a menționat faptul că conform declarațiilor succesorului părții vătămate Ioniță Mihail - Ioniță Iurie și a martorilor Pleșca Mihail, Haruța Vasile, Aramă Tatiana și Aramă Pavel s-au stabilit cu certitudine acțiunile inculpatului de împingerea lui Ioniță Mihail.

Astfel, martorul ocular Haruța Vasile a declarat că la 26.06.2016 „între Ioniță Mihail și Cînev Victor s-a iscat o ceartă, din cauza unei datorii, și anume Cînev Victor îi era dator lui Mihail cu niște bani. Cînev Victor a refuzat să mai toarne vin, și a început să-l împingă pe Mihail Ioniță spre câine zicându-i să iasă din ogradă. Ioniță Mihail în timp ce era îmbrâncit în ogradă a căzut jos și s-a lovit la spate, după ce au ajuns în drum, la poartă, Cînev Victor l-a lovit cu mâna pe Ioniță Mihail în regiunea = ochilor, de la ce ultimul a căzut jos, și s-a lovit cu capul de o piatră, pierzându-și cunoștința, atunci Cînev a adus niște apă și l-au stropit, la ce Mihail și-a revenit, îi curgea sânge de după cap, după care Cînev i-a trimis acasă, și el cu Ioniță Mihail au plecat acasă.”

Instanța de apel a reținut că martorii susmenționați, care au fost audiați în instanța de fond au confirmat că partea vătămată Ioniță Mihail a avut un comportament straniu după acest conflict, în urma acțiunilor lui neadecvate a fost chemată salvarea.

Totodată, instanța de apel a menționat că declarațiile martorului Haruța Vasile nu se confirmă prin materialele cauzei în partea ce ține de lovituri cu pumnul efectuate de către inculpat în fața lui Ioniță Mihail, or prin raportul de constatare medico-legală nr. xxxx din 30.07.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 20.09.2016, se confirmă că la partea vătămată au fost depistate traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura liniară a osului occipital, (hemoragie subdurală ~80ml evacuat chirurgical, contuzie frontală, edem cerebral, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp (- uri) contondent(e), dur(-e) sau lovirea de acesta (acestea).

Fiind audiați în ședința de judecată a instanței de apel, expertul-legist Hariton Marin și expertul-judiciar Serghei Tighineanu din cadrul Centrului de Medicină Legală,

au confirmat că fractura depistată la Ioniță Mihail putea să survină doar în urma unei căderi și alte leziuni lipseau la momentul examinării.

Astfel, s-a confirmat că leziunile corporale au survenit în urma împingerii acestuia și fiind depistate la partea vătămată după acest incident se califică ca vătămare corporală gravă din imprudență, după criteriul pericolului pentru viață.

Instanța de apel a mai reținut că, legătura causală a acțiunilor inculpatului Cînev Victor cu decesul lui Ioniță Mihail nu se confirmă și fiind cauzate leziuni corporale din imprudență nu poate fi reținută învinuirea acuzatorului de la alin. (4) art.151 Cod penal la alin. (1) art. 151 Cod penal, iar s-a constatat în acțiunile lui Cînev Victor componența infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

Or, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 26 septembrie 2019, a fost efectuată expertiza medico-legală în comisie și cert s-a stabilit faptul că leptomeningita și bronhopneumonia purulentă bilaterală au fost provocate de o infecție bacteriană, dar nu de leziunile corporale (fractura liniară a osului occipital sau contuzie frontală). Totodată, s-a constatat că leptomeningita și bronliopneumonia purulentă bilaterală au apărut ulterior, adică după cauzarea vătămarilor corporale la 26.06.2016, și nu sunt rezultatul acestora și leptomeningita purulentă și bronhopneumonia purulentă bilaterală au avut un impact determinant asupra survenirii morții.

Concluziile acestui raport de expertiză sunt confirmate și de însuși expertul-judiciar Serghei Tighineanu din cadrul Centrului de Medicină Legală, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, a declarat că leptomeningită purulentă nu are legătură causală cu leziunile corporale cauzate la 26.06.2016 și nu este rezultatul acestora, dar a apărut din cauza unei bucăți din dren chirurgical care a fost depistat în cavitatea craniană la investigația cadavrului cet. Ioniță Mihail. Pneumonie bronhopulmonară - această infecție s-a răspândit și asupra plămânilor, mai ales că bolnavul a fost mai mult timp culcat într-o poziție.

În același context s-a constatat că nu leziunile corporale dar anume leptomeningită este pe primul loc în deces. Practica medicală arată că în urma acestui tip și volum de traumatism cranio-cerebral când nu apar complicații persoanele rămân în viață.

Astfel, reieșind din cele declarate de martorii audiați în ședința instanței de judecată și în ședința instanței de apel s-a constatat că Cînev Victor a efectuat în privința lui Ioniță Mihail acțiuni care au dus la cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății din imprudență, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016 și raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016.

Instanța de apel a considerat necesară încetarea procesului penal în privința inculpatului Cînev Victor, în baza art. 157 Cod penal, pe motivul expirării termenului de

prescripție, revocându-se măsura preventivă sub formă de arest preventiv, eliberându-se Cînev Victor de sub strajă din sala de judecată.

Potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, se califică ca una ușoară, întrucât sancțiunea prevede amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare: în speță, infracțiunea a fost comisă la data de 26 iunie 2016, termenul răspunderii penale expirând la 26 iunie 2018.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Ioniță Iurie, instanța de apel a menționat că, din înscrisurile anexate la materialele cauzei a fost stabilit că succesorul părții vătămate Ioniță Iurie a depus acțiune civilă împotriva lui Cînev Victor privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, cu solicitarea de a încasa din contul pârâtului Cînev Victor în beneficiul lui Ioniță Iurie suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 200000 lei. Totodată, a solicitat încasarea din contul pârâtului Cînev Victor în beneficiul lui Ioniță Iurie suma prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 100 000 lei.

Instanța de apel a reiterat că, prin sentința contestată s-a încasat de la partea civilmente responsabilă Cînev Victor în beneficiul succesorului părții civile Ioniță Iurie cu titlu de prejudiciu material suma de 66976 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 30 000 lei, în total s-a încasat suma de 96976 (nouăzeci și șase mii nouă sute șaptezeci și șase) lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reieșind din conținutul sentinței atacate, instanța de apel a stabilit că instanța de fond în sentința emisă în privința inculpatului Cînev Victor în partea ce ține de acțiunea civilă, ținând cont de prevederile legale, corect a dispus admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material și a prejudiciului moral determinându-se eronat cuantumul sumelor de recuperare.

În acțiunea civilă succesorul părții vătămate a invocat că, că prin acțiunile criminale ale lui Cînev Victor, atât părții vătămate, cât și dânsului personal i-a fost adus un prejudiciu material în sumă de 200 000 lei, sume pentru tratament, cheltuieli de înmormântare și de transport, cheltuieli pentru asistența juridică și prejudiciul moral cauzat prin suferințe în urma pierderii fratelui, și anume menționează că după decesul fratelui a fost în stres și în imposibilitate de a efectua serviciul, deoarece el a ținut foarte mult la fratele său, și decesul ultimului i-a cauzat o asemenea stare.

Reprezentantul succesorului părții vătămate Ioniță Iurie - avocatul Istrati Angela a concretizat pretențiile acțiunii civile, acțiune modificată susținută de succesorul părții vătămate, solicitând încasarea de la partea civilmente responsabilă Cînev Victor în beneficiul succesorului părții civile Ioniță Iurie prejudiciul material în sumă de 66976 lei și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei.

În rezultatul infracțiunii comise de către Cînev Victor, succesorului părții vătămate i-au fost cauzate daune materiale și morale, motiv din care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin infracțiunea comisă de inculpatul Cînev Victor.

Instanța de apel a menționat că probatoriul acțiunii civile în procesul penal se efectuează conform ordinii generale stabilite de legea procesual penală. Astfel, obligația probării caracterului și mărimii pagubei materiale pricinuite de infracțiune, este pe seama organului de urmărire penală. Caracterul și mărimea pagubei urmează un component indispensabil a obiectului probatoriului.

Totodată, instanța de apel a stabilit că pe cauza dată, reieșind din materialele cauzei, instanța de fond întemeiat a admis parțial acțiunea civilă referitor la pretenția de încasare a prejudiciului material și moral, însă incorect a apreciat quantumul deoarece materialul probator administrat pe cauză permite admiterea acțiunii civile într-un quantum mai mic, din considerentul, că în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar în condițiile în care vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită doar în partea ce ține de vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență quantumul cheltuielilor pentru înmormântarea lui Ioniță Mihail și prejudiciul moral în legătură cu decesul acestuia nu se referă la vinovăția inculpatului.

În acest context, instanța de apel a considerat că urmează a fi reexamineate toate sumele încasate de instanța de fond în cadrul examinării acțiunii civile în cauză.

Instanța de apel a reținut că cert este stabilit faptul că Cînev Victor săvârșit în privința părții vătămate infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, aceasta neavând legătură cu decesul acestuia.

Lecturând materialele cauzei s-a constatat, că prin acțiunile ilegale ale părții civilmente responsabile Cînev Victor, succesorului părții civile Ioniță Iurie i s-a cauzat pagubă materială în sumă de 12874 lei, sumă confirmată prin bonuri de plată și certificate de cost, prezentate și anexate la materialele cauzei penale, sumă care nu are legătură cu decesul persoanei, instanța de apel a considerat de a admite parțial pretenția privind încasarea prejudiciului material de la partea civilmente responsabilă în beneficiul succesorului părții civile, deoarece au fost necesare și real suportate, din cauza săvârșirii infracțiunii de către Cînev Victor, doar în quantumul 12 874 lei.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța de apel, de asemenea a considerat necesară micșorarea cuantumului din motiv că de fapt a fost săvârșită infracțiune ușoară în privința părții vătămate.

Ținând cont de circumstanțele cauzei raportate la prevederile legale enunțate, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura causală între prejudiciul suferit de succesorul părții vătămate și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că Cînev Victor a cauzat succesorului părții vătămate suferințe psihice, care decurg din lezarea integrității fizice a persoanei care îi este frate, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial pretențiile a încasa de la inculpatul Cînev Victor în beneficiul succesorului părții vătămate Ioniță Iurie suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral în vederea compensării daunei morale, sumă pe care o consideră echitabilă în condițiile cauzei în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate succesorului părții vătămate Ioniță Iurie în urma infracțiunii comise de către inculpatul Cînev Victor.

În rest cerințele succesorului părții vătămate Ioniță Iurie în partea încasării de la inculpatul Cînev Victor în beneficiul lui a prejudiciului material și a prejudiciului moral nu sunt confirmate în mărimea solicitată de succesorul părții vătămate și, respectiv, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Referitor la încasarea cheltuielilor judecătorești de la inculpat suportate la faza urmăririi penale în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale nr. xxxxx din 20.09.2016 în sumă totală de 751 lei, instanța de apel a menționat că, la examinarea chestiunii cu privire la repartizarea cheltuielilor judiciare instanța de fond este în drept, însă nu este obligată de a-l obliga pe condamnat a recupera cheltuielile judiciare suportate la examinarea cauzei în privința lui și emiterea sentinței de condamnare, reieșind din situația lui materială.

Ținând cont de cele susmenționate și reieșind din scopurile procedurii penale, precum și situația materială a inculpatului Cînev Victor, instanța de apel a considerat că cheltuielile judiciare suportate în urma efectuării urmăririi penale în legătură cu raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 în sumă totală de 751 lei urmează de a încasa din contul inculpatului Cînev Victor deoarece reieșind din materialele cauzei situația lui materială permite acest fapt.

Luând în considerație cele enunțate mai sus, instanța de apel a conchis asupra încasării de la inculpatul Cînev Victor în beneficiul statului cheltuielile de judecare a cauzei, suportate în mărime de 751 lei, în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale în cadrul urmăririi penale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul central, Sîrbu Lilia, invocând drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea recalificării acțiunilor inculpatului, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele aspecte:

- concluzia instanței de apel că, în acțiunile inculpatului Cînev Victor nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, ci sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, este una neîntemeiată și făcută fără efectuarea analizei a fiecărei probe prezentate de către acuzare. Instanța de apel nu le-a apreciat, conform art. 101 CPP, fiecare separat și toate probele în coroborare, atât a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător declarațiile martorului Haruța Vasile, care fiind audiat la urmărirea penală și în instanța de fond, a comunicat, că Cînev Victor a început să-l împingă pe Mihail Ioniță spre câine zicându-i să iasă din ogradă. Ioniță Mihail în timp ce era îmbrâncit și lovit în ogradă a căzut jos și s-a lovit la spate, după ce au ajuns în drum, la poartă, Cînev Victor l-a lovit cu pumnul pe Ioniță Mihail în regiunea ochilor, de la ce ultimul a căzut jos, și s-a lovit cu capul de o piatră pierzându-și cunoștința, atunci Cînev a adus niște apă și l-au stropit, la ce Mihail și-a revenit, îi curgea sânge de după cap, după care Cînev i-a trimis acasă, și el cu Ioniță Mihail au plecat acasă.

Reieșind din declarațiile martorului nominalizat rezultă, că inculpatul i-a aplicat lui Ioniță Mihail lovituri în regiunea capului și, respectiv anume în rezultatul acestor lovituri partea vătămată Ioniță Mihail a căzut și s-a lovit cu capul, adică anume acțiunile inculpatului au provocat apariția leziunilor corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin hemoragii în țesuturile moi care s-au fost calificate ca vătămări grave.

În acest context, e de menționat, că este neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că declarațiile martorului Haruța Vasile în partea ce ține de lovituri cu pumnii efectuate de către inculpat în fața lui Ioniță Mihail sunt infirmate de raportul de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016, raportul de expertiză medico-legală nr. 121D/160 din 20.09.2016 și de declarațiile experților judiciari Hariton Marin și Serghei Tighineanu.

În primul rând urmează a fi menționat, că infracțiunea a fost comisă la data de 26.06.2016, iar conform documentelor medicale Ioniță Mihail a fost internat în IMSP Cimișlia numai la data de 28.06.2016. Cu atât mai mult, constatarea medico-legală

examinarea nemijlocită a cadavrului cet. Ioniță Mihail a fost efectuată la data de 30.07.2016, iar expertiză medico-legală la 05.08.2016, adică practic peste o lună după cele întâmplate.

În al doilea rând, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201904X0143 din 26 septembrie 2019, unde s-a menționat că motivul lipsei vătămarilor corporale din regiunea feței pot fi explicate prin faptul că acestea lipseau sau prezența lor nu a fost descrisă de către medici, în ziua internării pacientului (28 iunie 2016, ora 11:55 min.) la IMSPS Cimișlia.

În al treilea rând, conform declarațiilor expertului judiciar medico-legal M. Hariton depuse în instanța de apel: *„...posibil formarea leziunilor corporale indicatei în pct. 1.2.4. a raportului de expertiză în următoarele împrejurări: în timpul cu lovirea unui corp dur contondent și sau lovirea de acestuia și nu se exclude căderea din poziția ortostatică cu partea occipitală (posteroară a capului) orientată spre impact. Nu se exclude ca leziunea care este să fie în urma loviturii în față. La momentul examinării alte leziuni pe față nu au fost depistate, dar expertiza a fost efectuată practic peste o lună după cele întâmplate...*

În dependență de amplitudă leziunilor caracterul și localizarea aplicării unei eventuale lovituri nu este obligatoriu prezența clasică a leziunilor...”

În al patrulea rând, în instanța de apel a fost audiat expertul judiciar Chirii Corbu, dar nu expertul Serghei Tighineanu, cum menționează Colegiul Judiciar al Curții de Apel Comrat în decizia sa (f.d. 22, 29).

Cu atât mai mult, expertul judiciar Corbu Chirii nici nu a comunicat că fractura depistată la Ioniță Mihail putea să survină doar în urma unei căderi și alte leziuni lipseau la momentul examinării, adică concluziile, afirmațiile instanței de apel redată în decizia sunt contradictorii și contravin declarațiilor și materialelor cauzei penale .

Respectiv, fără a efectua o analiză a tuturor probelor existente în dosar și fără aprecierea lor în mod corespunzător, instanța de apel neîntemeiat ajunge la concluzia că leziunile corporale au survenit anume în urma împingerii lui Ioniță Mihail, dar nu a lovirii (pag. 26);

- instanța de apel la pagina 28 din decizia menționează următoarele: *„Colegiul menționează faptul că conform declarațiilor succesului părții vătămate Ioniță Mihail - Ioniță Iurie și a martorilor Pleșca Mihail, Haruța Vasile, Aramă Tatiana și Aramă Pavel s-au stabilit cu certitudine acțiunile inculpatului de împingerea lui Ioniță Mihail....”*

Făcând o asemenea concluzie, instanța de apel nu a dat o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzarea, nu le-a apreciat, conform art. 101 CPP, fiecare separat și toate probele în coroborare.

Astfel, succesorul părții vătămate Ioniță Iurie, fiind audiat în instanța de fond a declarat următoarele: *„Când Mihail și-a revenit puțin și a început să vorbească, dânsul i-a comunicat că a avut o ceartă cu Cînev Victor de la o datorie. Cînev la el în ogradă a început să-l bată pe Mihail cu pumnii, el căzând jos, l-a împins spre câine, însă câinele nu l-a mușcat, după, la poartă iarăși lovindu-l, Mihail a căzut jos și s-a lovit cu capul de o piatră, unde și-a pierdut cunoștința. Faptele date i-au fost comunicate și de fratele găzdașei lui Mihail-Tatiana, pe care nu a reținut cum îl cheamă, și de însăși Cînev Victor, cu care s-a întâlnit în or. Hîncești, care plângea și povestea cum a fost cazul fiind speriat...”*

Fiind audiat în instanța de fond martorul Pleșca Mihail a comunicat: *„Aramă Tatiana și Pavel i-au comunicat că Ioniță Mihail de două zile e în starea aceasta, umbla prin casă dezbrăcat, le-a speriat copilul. De asemenea au comunicat că acest comportament a început după ce a fost bătut de Cînev Victor...”*.

Potrivit declarațiilor martorului Aramă Tatiana: *„După a ieșit în drum și a văzut cum Ioniță Mihail și cu fratele ei Haruța Vasile veneau acasă și din spusele lor a înțeles că Cînev Victor l-a împins pe Ioniță Mihail și a doua oară l-a lovit cu pumnul în față din cauza căreia ultimul a căzut jos și s-a lovit la cap, pierzând cunoștința, după care Cînev Victor a adus apă și l-au stropit pe Ioniță M., ultimul revenindu-și apoi au venit acasă...”*

Conform declarațiilor martorului Aramă Pavel: *„Despre caz cunoaște din spusele soției Aramă Tatiana și cumnatului Haruța Vasile, care i-au comunicat că Cînev Victor l-a lovit cu palma în față pe Ioniță Mihail, la ce ultimul a căzut jos și s-a lovit la cap”*.

Reieșind din declarațiile martorului Haruța Vasile: *„Cînev Victor a început să-l împingă pe Mihail Ioniță spre câine zicându-i să iasă din ogradă. Ioniță Mihail în timp ce era îmbrâncit și lovit în ogradă a căzut jos și s-a lovit la spate, după ce au ajuns în drum, la poartă, Cînev Victor l-a lovit cu pumnul pe Ioniță Mihail în regiunea ochilor, de la ce ultimul a căzut jos, și s-a lovit cu capul de o piatră, pierzându-și cunoștința...”*

Respectiv, reieșind din declarațiile martorilor nominalizați se constată că a avut loc lovitură din partea lui Cînev Victor care, la rândul său, a condiționat căderea lui Ioniță Mihail și lovirea cu capul, dar nicidecum împingerea lui Ioniță Mihail, cum afirmă instanța de apel;

- totodată, lecturând decizia instanței de apel, nu am constatat că a fost efectuată analiză tuturor probelor, inclusiv și a declarațiilor martorilor nominalizați. Colegiul judiciar s-a expus cu privire la declarațiile martorilor numiți superficial fără să le analizeze și să aprecieze în mod corespunzător, așa cum impune legislația procesual penală;

- ce ține de concluzia instanței de apel *„reieșind din cele declarate de martorii audiați în ședința instanței de judecată și în ședința instanței de apel se constată că Cînev Victor a efectuat*

în privința lui Ioniță Mihail acțiuni care au dus la cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății din imprudență, fapt confirmat prin Raportul de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016 și Raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016”, e de menționat că această concluzie contravine circumstanțelor cauzei și probelor acumulate.

Astfel, conform declarațiilor martorilor audiați nicidecum nu se confirmă faptul că Cînev Victor a efectuat în privința lui Ioniță Mihail acțiuni care au dus la cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății din imprudență, dimpotrivă se confirmă faptul că Cînev Victor intenționat i-a aplicat lui Ioniță Mihail o lovitură în zona capului, care este zona vitală a omului, și ca rezultat ultimul a căzut și s-a lovit cu capul adică fără acțiunea lui Cînev Victor nu aveau să survină urmările prejudiciabile.

Ce ține de concluziile expertizelor medico-legale efectuate pe cauza penală la care face referire instanța de apel, prin aceste expertize se confirmă numai faptul existenței leziunilor corporale pe corpul lui Ioniță Mihail, localizarea și gravitatea lor, dar nu că ele au fost cauzate din imprudență.

5.2. Avocatul Gavriliuc Ion în numele inculpatului, invocând drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele aspecte:

- lecturând considerentele deciziei recurate, se observă că aceasta nu conține o motivare împotriva argumentelor apărării privind prezența încălcărilor drepturilor la apărare a cet. Cînev Victor.

Instanța de apel, în mod superficial, fără o motivare suficientă, a respins afirmațiile apărării pe acest segment. La fila 30 a deciziei instanța de apel concluzionează, cităm: „... în speță urmărirea penală a fost pornită pe faptul săvârșirii infracțiunii la 02 august 2016 și nu în privința persoanei, respectiv colegiul constată că din momentul pornirii urmăririi penale și până când Cînev Victor a fost recunoscut în calitate de bănuț (01 decembrie 2016) nu a avut careva consecințe, restricții sau efecte de la înfăptuirea urmăririi penale, respectiv în condițiile date nu sunt încălcate termenele de punere sub învinuire a persoanei”.

Instanța de apel nu a luat în considerație nici măcar motivul important de numire și efectuare de către organul de urmărire penală a expertizei medico-legale, ce se finalizează cu raportul nr. 121D/1603 din 20.09.2016. Cet. Cînev Victor a fost lipsit de drepturile prevăzute în art. 145 CPP (în vigoare la acel moment) de a lua cunoștință cu întrebările ce se pun în fața expertului, a face observații la ele, a cere modificarea sau completarea lor, a solicita recuzarea expertului, inclusiv numirea unui expert din partea

fiecărei părți. Faptul încălcărilor procesuale s-a produs în situația când rezultatul expertizei era și a rămas decisiv asupra șoaptei sale, ultimul fiind lipsit de dreptul de a înainta cereri, prezenta probe, etc.;

- acțiunile lui Cînev Victor comise față de partea vătămată Ioniță Mihail la data de 26.06.2016, în rezultatul cărora, la 29.07.2016 a survenit moartea ultimului, nu întrunesc elementele infracțiunii.

- instanța de apel corect a constatat acțiunile inculpatului Cînev Victor imediat precedate urmărilor - împingerea lui Ioniță Mihail, specificând că declarațiile martorului Haruța Vasile, ce ține de lovituri cu pumnul efectuate de către inculpat în fața lui Ioniță Mihail, nu se confirmă prin date obiective cum sunt Raportul de constatare medico-legală și Raportul de expertiză medico-legală (a se vedea fila 28 paragraful 3 de jos și fila 29 paragraful 2 de sus a deciziei recurate);

- instanța de apel la expunerea în prezenta speță a laturii subiective a concluzionat că făptuitorul nu prevedea că acțiunea avea ca rezultat vătămarea persoanei, deși putea și trebuia să prevadă acest rezultat.

Este de consemnat că în art. 18 Cod penal (infracțiunea săvârșită din imprudență) sintagma „*trebuia să prevadă*„ poartă un caracter normativ și exprimă obligația persoanei de a prevedea posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile;

- conform concluziilor instanței latura obiectivă reprezintă acțiunea lui Gnev Victor prin „*împingerea și îmbrâncirea*„ lui Ionița Mihail, care, căzând pe spate, s-a lovit cu capul, în rezultat Cînev Victor, din imprudență, i-a cauzat ultimului leziuni corporale calificate ca vătămare corporală gravă.

Imposibilitatea făptuitorului de a prevedea urmările prejudiciabile specificate supra, exclude legătura causală între acțiune și rezultat. Legătura „de la cauză la efect„ fiind condiționată de un șir de factori (starea de ebrietate și ca rezultat echilibrul slab al părții vătămate Ioniță Mihail, particularitățile solului la locul faptei-pietre, parțial asfaltat, modalitatea de cădere a victimei - cu fața în sus, ce a condiționat lovitura cu capul, etc.) nu poate fi calificată ca o legătură causală directă. Prezența mai multor factori independenți de făptuitor au condiționat rezultatul, care în consecință îl plasează pe Cînev Victor în afara oricărei forme de vinovății, inclusiv în afara formei de vinovăție prin imprudență;

- instanța de apel a făcut o greșită încadrare juridică a faptei ca vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență prin reținerea eronată a vinovăției ca formă de imprudență.

Pe caz a lipsit motivul infracțiunii ca un impuls interior de determinare a comiterii faptei. Nu a fost constatat nici un scop de finalitate urmărit prin săvârșirea faptei.

Comportamentul lui Cînev Victor pînă la incident și imediat după nu denotă prezența cărorva intenții criminale (în ziua respectivă sau întîlnit toți trei la magazinul din localitate - Cînev, Ionița și Haruța; la rugămintea inculpatului au ajutat pe acesta la cules vișini în curtea sa; în semn de recunoștință Cînev în beciul din curte i-a servit pe ambii cu vin; conflictul a apărut pe motivul insistenței lui Ionița de a mai servi vin). Imediat după incident inculpatul a adus apă din casă și la stropit pe Ionița, împreună cu Haruța l-au ajutat să se ridice și au urmărit cum acela pleacă spre casa sa fără careva dificultăți. Numai peste două zile i s-a făcut rău și a fost transportat la spital.

Organul de urmărire penală, nici instanța de judecată în nici un fel nu au constatat dacă în intervalul de două zile (căderea lângă curtea lui Cînev Victor și transportare la spital) cet. Ionița Mihail nu s-a mai lovit la cap;

- instanța de apel corect a apreciat că la calificarea faptei nu contează tipul imprudenței (art. 18 Cod penal), însă contrar materialelor cauzei nu a motivat nicidecum și nu a răspuns nici la o întrebare ce se cere în cazul acestei forme de vinovății, inclusiv motivarea cum Cînev Victor „trebuia și putea,” să prevadă rezultatul.

5.3. Succesorul părții vătămate, Ionița Iurie, invocând drept temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Cînev Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în baza acestui articol și cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele aspecte:

- deși instanța de judecată a reluat cercetarea judecătorească, în cadrul acesteia nu au fost audiați martorii, reprezentantul părții civile, instanța limitându-se doar la audierea inculpatului și a doi experți, fără a ține cont de faptul că conform art. 413 CPP instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Or, conform alin. (4) în cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice care sunt motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță. Astfel, la materialele cauzei penale sunt prezente două rapoarte de constatare medico legale conform cărora moartea lui Ionița Mihail a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale, instanța fără a dispune de un alt raport de examinare medico-legală în comisie, se limitează cu audierea a doi medici legiști, fără a constata existența cărorva motive care ar fi împiedicat prezentarea acestora în instanța de fond. Concluziile experților nu sunt certe, au un caracter de analiză subiectivă și nu pot fi reținute drept temei de modificare a invinuirii;

- de către procuror sentința instanței de fond nu a fost contestată, respectiv în cazul în care instanța de apel a admis modificarea învinuirii în cadrul examinării cauzei, a

admis o încălcare de procedură. Ba mai mult ca atât, recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 157 CP, instanța de judecată a interpretat eronat atât circumstanțele faptei, cât a constatat ilegal lipsa elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 151 și prezența nefodată a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 157 CP;

- analizând probele cauzei, instanța de apel, fără a le corabora din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și fără a le aprecia în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform art. 101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia ca este demonstrată vinovăția inculpatului Cînev Victor în săvârșirea faptei prejudiciabilă prevăzută de prevederile art. 157 Cod penal, conform indicilor - vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență;

- instanța de apel ilegal a reținut lipsa intenției inculpatului de a-i cauza vătămare corporală gravă lui Ioniță Mihail, deoarece din analiza materialelor cauzei se stabilește că de către ultimul de câteva ori a fost aplicate acțiuni cu caracter violent față de victimă, fiind impins de către acesta de mai multe ori, în beci, în curtea casei și continuate în drum, astfel este nefondată concluzia precum că urmările prejudiciabile au fost provocate din imprudență și neatenția lui Cînev Victor când la împins și la îmbrâncit pe Ioniță Mihail. Or, prin aplicarea mai multor lovituri inculpatul își dădea seama de caracterul acțiunilor sale, le dorea și prevedea consecințele acestora. Astfel, caracterul culpei din imprudență ilegal a fost reținut de către instanță;

- total nefondat este motivul invocat de instanță în susținerea lipsei intenției și anume constatarea că nimeni nu a chemat ambulanța din cei care îl înconjurau pe Ioniță Mihail și doar după câteva zile din cauza unui comportament straniu a fost chemată salvarea. Or, neapelarea la serviciile de ambulanță la momentul comiterii infracțiunii nu denotă lipsa intenției faptuitorului la cauzarea leziunilor corporale, care în consecință sau soldat cu deces;

- deși instanța de apel reține că în urma acțiunilor inculpatului victima a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 vătămări corporale grave, nefondat le consideră provocate din imprudență .

Colegiul arbitrar consideră că la probele administrate și cercetate în ședința de judecată au avut acces în egală măsură ambele părți, într-un proces contradictoriu și cu respectarea egalității armelor, fapt ce nu corespunde realității, deoarece reprezentantul părții civile nu a fost cunoscut cu ordonanța de modificare a învinuirii și nu a participat la audierea experților;

- total nefondata este concluzia instanței privitor la faptul că vina inculpatului Cînev Victor de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 157 Cod penal este pe deplin probată prin Raportul de constatare medico-legală nr. xxxx din 30.07.2016 și Raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016, prin care la partea vătămată nu s-ar fi depistat leziuni corporale pe față, ilegal constatând că din materialele cauzei se demonstrează cu certitudine componența de infracțiune, prevăzută de art. 157 din Codul penal - vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, luând în considerație volumul existent al leziunilor corporale și faptul că acestea au putut fi cauzate în urma unei singure căderi, cu sau fără accelerație din poziție statică a corpului și ulterioară lovire a capului de un obiect sau suprafață, cu proprietăți contondent-dure;

- instanța a dat o interpretare eronată a declarațiilor martorilor și a reprezentantului părții vătămate deoarece conform declarațiilor succesului părții vătămate Ioniță Iurie și a martorilor Pleșca Mihail, Haruța Vasile, Aramă Tatiana și Aramă Pavel s-a stabilit cu certitudine că leziunile depistate la partea vătămată rezultat drept consecință a acțiunilor criminale a inculpatului.

Martorul Haruța Vasile a declarat că la 26.06.2016 între Ioniță Mihail și Cînev Victor s-a iscat o ceartă, din cauza unei datorii, și anume Cînev Victor îi era dator lui Ioniță Mihail cu niște bani, Cînev Victor a refuzat să mai toarne vin, și a început să-l împingă pe Mihail Ioniță spre câine zicându-i să iasă din ogradă. Ioniță Mihail în timp ce era îmbrâncit în ogradă a căzut jos și s-a lovit la spate, după ce au ajuns în drum, la poartă, Cînev Victor l-a lovit cu mâna pe Ioniță Mihail în regiunea ochilor, de la ce ultimul a căzut jos, și s-a lovit cu capul de o piatră, pierzându-și cunoștința, atunci Cînev a adus niște apă și l-au stropit, la ce Mihail și-a revenit, îi curgea sânge de după cap, după care Cînev i-a trimis acasă, și el cu Ioniță Mihail au plecat acasă, instanța reține aceste declarații și le apreciază ca doveditoare a imprudenței deși din ultimele direct rezultă intenția directă a inculpatului la cauzarea leziunilor corporale părții vătămate;

- culmea analizei juridice date de către instanța de apel este faptul că ultima reține că martorii susmenționați, audiați în instanța de fond, au confirmat că partea vătămată Ioniță Mihail a avut un comportament straniu după acest conflict, iar drept rezultat al acțiunilor neadecvate a părții vătămate a fost chemată salvarea. Este sub orice critică această afirmație, deoarece instanța dispunând rejudecarea cauzei nu a audiat acești martori pentru a da o alta apreciere declarațiilor sale.

Mai mult ca atât, este total nefondata afirmația colegiul privind aprecierea declarațiilor martorului Haruța Vasile ca fiind insuficiente întru confirmarea aplicării leziunilor corporale părții vătămate cu intenție, deoarece acestea nu se confirmă prin

materialele cauzei în partea ce ține de lovituri cu pumnul efectuate de către inculpat în fața lui Ioniță Mihail, luând ca bază concluziile Raportul de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016 și Raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 și declarațiile expertul-legist Hariton Marin și expertul-judiciar Serghei Tighineanu din cadrul Centrului de Medicină Legală, care confirmă că la fractura depistată la Ioniță Mihail putea să survină doar în urma unei căderi. Deși, instanța reține că leziunile corporale au survenit în urma împingerii părții vătămate de inculpat, le califică ca vătămare corporală gravă din imprudență, după criteriul pericolului pentru viață.

Este ilegală constatarea colegiului privitor la legătura cauzală a acțiunilor inculpatului Cînev Victor cu decesul lui Ioniță Mihail și constatarea în acțiunile lui Cînev a componența infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod Penal;

- în partea ce ține de micșorarea quantumului prejudiciului colegiul a agravat situația reprezentantului civil în propriul său apel, dat fiind faptul că de către inculpat sentința în partea civilă nu a fost contestată. Deși colegiul menționează, că la adoptarea sentinței de condamnare, instanța este obligată să examineze acțiunea civilă, pornită în cauza penală, să acorde părților cuvânt în privința ei, să expună în sentință opiniile lor și, referindu-se la legea materială, să ia una din hotărârile prevăzute în art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, face abatere de la norma dată și dispune din oficiu micșorarea quantumului despăgubirii materiale și morale fără careva suport probant.

Astfel, instanța ilegal a constatat că partea vătămată a solicitat atât repararea prejudiciului material, cât și prejudiciul moral iar instanța de fond în sentința emisă în privința inculpatului Cînev Victor în partea ce ține de acțiunea civilă eronat a stabilit quantumul sumelor de recuperare. Succesorul părții vătămate a solicitat repararea prejudiciu material în sumă de 200 000 lei compus din sume pentru tratament, cheltuieli de înmormântare și de transport, cheltuieli pentru asistența juridică și prejudicial moral cauzat prin suferințe în urma pierderii fratelui, stresul la care a fost supus și imposibilitate de a efectua serviciu.

Deși, în cadrul cercetării judecătorești instanța în MOD ABERANT au fost cercetate probe care denotă suma prejudiciului cauzat colegiul ilegal micșorează quantumul acestuia într-o mărime mai mică, considerând că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită doar în partea ce ține de vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență și quantumul cheltuielilor pentru înmormântarea lui Ioniță Mihail și prejudiciul moral în legătură cu decesul acestuia nu se referă la vinovăția inculpatului.

Colegiul din oficiu, deși admite apelul părții vătămate, revizuire suma încasată de instanța de fond în cadrul examinării acțiunii civile în cauză și total ilegal reține ca fapt

cert că Cînev Victor a săvârșit în privința părții vătămate infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod Penal, aceasta neavând legătură cu decesul acestuia.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, colegiul de asemenea ilegal micșorează suma estimând-o la 15 000 lei, sumă pe care nefondat o consideră echitabilă.

6. Pe marginea recursului declarat de către procuror a depus referință avocatul Gavriliuc Ion în numele inculpatului, prin care solicită respingerea recursului ca inadmisibil, admiterea recursului părții apărării, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece argumentele invocate de către procuror sunt neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din sumarul recursurilor declarate de către procuror și succesorul părții vătămate, se reține că aceștia semnaleză cazul de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; precum și cel prevăzut de pct. 12) al normei procedurale enunțate supra și anume – când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul recursului declarat de către avocatul inculpatului, Colegiul penal lărgit reține, că recurentul invocă critici asupra faptului, că instanța de apel nu a verificat cumulul de probe, ce au stat la baza condamnării lui Cînev Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, apreciindu-le superficial și fără a ține cont de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând astfel, pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acestuia, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii - temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Ca supoziție a celor supra enunțate sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 *Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*, unde se menționează că în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care s-a reținut și considerentul că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul a fost trimis în judecată fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prima instanță, prin sentința adoptată l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe inculpatul, Cînev Victor, stabilindu-i pedeapsă, potrivit sancțiunii prevăzute a normei imputate.

La examinarea cauzei în instanța de apel prin Ordonanța procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia din 27 ianuarie 2020 s-a dispus *modificarea învinuirii* inculpatului Cînev Victor, incriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel rejudecând cauza a admis apelurile declarate de către avocatul Dobrioglo Ruslan și Graviliuc Ion în numele inculpatului și de către partea civilă Ionița Iurie, a casat sentința integral și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Cînev Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, conform indicilor – *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel menționează „Potrivit învinuirii modificate **s-a constatat că**, Cînev Victor, aproximativ la data de 26.06.2016, în jurul orelor 14.00-15.00 min., aflându-se în ograda gospodăriei sale situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx, a inițiat o ceartă cu cet. Ioniță Mihail Xxxxx, născut în anul xxxx, locuitor al or. Xxxxxa, numindu-l cu cuvinte necenzurate, pe parcursul căreia dându-și seamă de caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale și având scopul provocării vătămarilor ale integrității corporale sau ale sănătății cet. Ioniță Mihail, l-a lovit cu pumnul în față, în urma căreia acesta a căzut jos pe spate în ogradă, apoi ieșind în stradă Cînev Victor l-a lovit din nou pe cet. Ioniță Mihail cu pumnul în față, în urma căreia ultimul a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel, cauzându-i cet. Ioniță Mihail leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractură liniară a osului occipital, contuzie frontală, edem cerebral care conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016 se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, potrivit învinuirii modificate, **prin acțiunile sale intenționate Cînev Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal**, adică, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Din aceste considerente instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței contestate cu apel și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță." (f.d. 29 verso, vol. III).

Ulterior, la f.d. 33, vol. III, instanța de apel indică „Astfel, **s-a constatat** cu certitudine că Cînev Victor, aproximativ la data de 26.06.2016, în jurul orelor 14.00-15.00 min., aflându-se în ograda gospodăriei sale situată în or. Xxxxx, str. xxxxx nr. xx, a inițiat o ceartă cu cet. Ioniță Mihail, numindu-l cu cuvinte necenzurate, pe parcursul căreia **dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale l-a îmbrâncit pe Ioniță Mihail**, în urma căreia acesta a căzut jos pe spate în ogradă, apoi ieșind în stradă Cînev Victor **l-a îmbrâncit din nou pe cet. Ioniță Mihai**, în urma căreia ultimul a căzut jos pe spate lovindu-se cu capul, astfel, **cauzându-i din imprudență cet. Ioniță Mihail leziuni corporale** sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractură liniară a osului occipital, contuzie frontală, edem cerebral care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 121D/1603 din 20.09.2016 se califică ca vătămare corporală gravă.”

În acest sens, Colegiul penal lărgit remarcă că, deși instanța de apel a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Cînev Victor în baza art. 157 Cod penal, constată fapta de două ori în mod diferit.

În continuare, instanța de recurs reține că la f.d. 34 verso, instanța de apel menționează „conform declarațiilor succesoriului părții vătămate Ioniță Mihail – Ioniță Iurie și a martorilor Pleșca Mihail, Haruța Vasile, Aramă Tatiana și Aramă Pavel s-au stabilit cu certitudine acțiunile inculpatului de împingerea lui Ioniță Mihail.”

Colegiul penal lărgit analizând declarațiile succesoriului părții vătămate și a martorilor menționați, audiați în instanța de fond, reține următoarele:

- succesoriul părții vătămate Ioniță Iurie, fiind audiat în instanța de fond, a declarat „...Când Mihail și-a revenit puțin și a început să vorbească, dânsul i-a comunicat că a avut o

ceartă cu Cînev Victor de la o datorie. Cînev la el în ogradă a început să-l bată pe Mihail cu pumnii, el căzând jos, l-a împins spre câine, însă câinele nu l-a mușcat, după, la poartă iarăși lovindu-l, Mihail a căzut jos și s-a lovit cu capul de o piatră, unde și-a pierdut cunoștință. Faptele date i-au fost comunicate și de fratele găzdașei lui Mihail-Tatiana, pe care nu a reținut cum îl cheamă, și de însăși Cînev Victor, cu care s-a întâlnit în or. Hîncești, care plîngea și povestea cum a fost cazul fiind speriat...";

- martorul Pleșca Mihail a declarat „...Aramă Tatiana și Pavel i-au comunicat că Ioniță Mihail de două zile e în starea aceasta, umbla prin casă dezbrăcat, le-a speriat copilul. De asemenea au comunicat că acest comportament a început după ce a fost bătut de Cînev Victor...”;

- martorul Aramă Tatiana a declarat „...După a ieșit în drum și a văzut cum Ioniță Mihail și cu fratele ei Haruța Vasile veneau acasă și din spusele lor a înțeles că Cînev Victor l-a împins pe Ioniță Mihail și a doua oară l-a lovit cu pumnul în față din cauza căreia ultimul a căzut jos și s-a lovit la cap, pierzând cunoștință, după care Cînev Victor a adus apă și l-au stropit pe Ioniță M., ultimul revenindu-și apoi au venit acasă...”;

- martorul Aramă Pavel a declarat „...Despre caz cunoaște din spusele soției Aramă Tatiana și cumnatului Haruța Vasile, care i-au comunicat că Cînev Victor l-a lovit cu palma în față pe Ioniță Mihail, la ce ultimul a căzut jos și s-a lovit la cap”;

- martorul Haruța Vasile a declarat „Cînev Victor a început să-l împingă pe Mihail Ioniță spre câine zicându-i să iasă din ogradă. Ioniță Mihail în timp ce era îmbrâncit și lovit în ogradă a căzut jos și s-a lovit la spate, după ce au ajuns în drum, la poartă, Cînev Victor l-a lovit cu pumnul pe Ioniță Mihail în regiunea ochilor, de la ce ultimul a căzut jos, și s-a lovit cu capul de o piatră, pierzându-și cunoștința...”.

Inveterând cele menționate supra, Colegiul penal lărgit consideră că, concluzia instanței de apel precum că „...Cînev Victor a efectuat în privința lui Ioniță Mihail acțiuni care au dus la cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății din imprudentă, fapt confirmat prin Raportul de constatare medico-legală nr. 1603 din 30.07.2016 și Raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 20.09.2016”, contravine circumstanțelor cauzei și probelor acumulate.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă

din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.precierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „*convingere intimă*” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de erori de procedură în partea ce ține de verificarea declarațiilor și probelor materiale examinate în prima instanță, ceea ce este incident cazului de casare semnalat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul și pentru a nu admite astfel încălcarea prevederilor procesual penale.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în aceeași instanță de apel pentru rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și de recurs, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, de către avocarul Gavriiliuc Ion în numele inculpatului și de către succesorul părții vătămate, Ionița Iurie, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2020, în cauza penală în privința lui **Cînev Victor Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **22 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Stratulat Galina